

[Jytte Andersen]

perioder med uddannelse, og at det altså sker i en vekselvirkning.

Her kunne man spørge: hvorfor så ikke tilrettelægge en lovgivning, som giver mulighed for, at alle kan tage del i denne vekselvirkning imellem arbejde og uddannelse? Vi tænker selvfølgelig i socialdemokratiet på, at det ville være mere perspektivrigt at tilrettelægge en lovgivning, som sikrer lønmodtagerne en ret til betalt frihed til uddannelse i arbejdstiden. Man kan se på denne lovgivning og på uddannelseslovgivningen, altså jobtilbudslovgivningen, og prøve at lave nogle beregninger over forskellen imellem en reel betalt frihed til uddannelse, som giver den enkelte lønmodtager nogle rettigheder i forhold til uddannelsessystemet, og så dette her – jeg vil ikke kalde det makværk, men alligevel, det er noget, som vi lemper igennem, og som vi er glade for; bevar mig vel, det er ikke nogen kritik af selve indholdet i det. Men hvis vi laver nogle beregninger over det, så er jeg lige ved at tro, at betalt frihed til uddannelse ikke vil være så voldsom en økonomisk belastning, som det er blevet hævdet ikke mindst fra regeringens side.

Så dette her er faktisk en appel, selvfølgelig først og fremmest til regeringen, og en appel til det radikale venstre om dog at begynde at diskutere noget mere perspektivrigt ud fra nogle uddannelsespolitiske overvejelser i forhold til en ret til uddannelse.

Jeg har bemærket, at regeringen er meget optaget af paradoksproblemer eller flaskehalsproblemer, eller hvad vi nu hver især kalder det. Det er efter de informationer, jeg har, indskrænket til et mindre problem end det, som blev lanceret i første omgang. Men når vi taler om det – og der er et problem, der er nogle paradoksproblemer, der er nogle flaskehalsproblemer – så er det jo først og fremmest uddannelsesproblemer, det handler om. Så også i forhold til paradoksproblemerne vil en større og en massiv uddannelsesindsats jo hjælpe på det problem, som regeringen selv har været inde på.

Med dette indlæg ville jeg prøve at få regeringen til at tænke lidt videre. Jeg synes, at man i højere grad skulle tænke på den fleksibilitet, en uddannelsesret ville give. Mange af de arbejdsledige siger i dag, at de helst vil have job. Kvindeligt Arbejderforbunds undersøgelse siger, at af deres gruppe af langtidsledige kvinder vil 86 pct. allerhelst have

et job. Hvis man nu havde en anden lovgivningsmulighed, ville man kunne give disse kvinder et job, og så ville nogle af dem, der var i job, få mulighed for et uddannelses tilbud. Jeg tror egentlig, at det ville være til større tilfredshed for alle parter.

Men altså, jeg vil godt understrege, at vi er glade for lovforslaget, som det ligger, med de forslag, der ligger i det, og de muligheder, der ligger i det. Men det er vel på tide at få lidt mere perspektiv i uddannelsespolitikken i sammenhæng med en arbejdsmarkedspolitik.

Fjerde næstformand (Ole Vig Jensen):

Ordføreren for forslagsstillerne vedrørende lovforslag nr. L 121 angående ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v. (Udvidet dagpengeret for unge under 25 år), fru Lilli Gyldenkilde, har ordet.

Lilli Gyldenkilde (SF):

Jeg skal først sige et par ord om arbejdsministerens lovforslag. For det første har SF jo tidligere foreslået en opregulering af dagpengene. Vi var jo imod indefrysningen i sin tid, i det hele taget indgrebene, der har været på det område. Vi synes faktisk, at en retfærdighedshandling ville være at føre dem tilbage til det beløb, som de arbejdsløse efter vores mening retmæssigt kunne få, og det vil sige en forhøjelse på ca. 14 pct. Det er i alt fald det, de er gået ned i indtægt i den periode, der her har været tale om.

Da vi ikke kunne komme igennem med det, støttede vi socialdemokratiets forslag om de 5 pct. og de efterfølgende reguleringer, og det kunne vi heller ikke komme igennem med.

Det er klart, at når vi nu står med de radikales forslag, som jo er det, der har presset dette her igennem hos arbejdsministeren og hos regeringen, så går vi naturligvis ikke imod, at man regulerer med 2 pct. Det var det ene, jeg ville sige.

Det andet er, at jeg tror ikke, det er ukendt for nogen, at SF i årevis har påvist, hvor tåbelige reglerne for lediges ret til at uddanne sig i ledighedsperioder egentlig har været. Derfor støtter vi enhver forbedring heraf.

Vi konstaterer med tilfredshed, at Sydslesvigs højskoler bliver ligestillet med andre